

Fysici og Distriktslæger skulde gaa til, enten til et allerede nedsat Udvalg om overordnede Sundhedsraad eller til Lønningsudvalget. Det vilde have nok saa megen Interesse, om det ærede Medlem vilde søge hen til de af mig her nævnte Kilder; ikke mindre end 4, dels af nyere, dels af ældre og dels af ret gammel Dato.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) skriver endvidere i Betænkningen i Tilknytning til Udtalelsen af Folketingsmanden for Ringkøbings Amts 1ste Valgkreds i 1892, at det vilde være forkert ved Gennemførelsen af denne Sag nu at gøre en Del Officerer uinteresserede i Tilvejebringelsen af en ny Hærorganisation. Jeg tilstaar, jeg fatter ikke denne Argumentations Beføjelse. Er det Premierløjtnanterne, der skulle afgøre, om vi skulle have en ny Hærorrdning eller ej? Bliver det henlagt til deres Afgørelse? Ja blot dette: Blive de spurgte til Raads? Ad hvilke Veje, paa hvilken Maade kunne de Herrer Premierløjtnanter faa Indflydelse paa Spørgsmaalet, om vi faa en ny Hærororganisation, og i saa Fald hvilken? Men hvis det ærede Medlem og de, der maatte være enige med ham, ikke kunne paavise, at Premierløjtnanterne ved at blive gjort uinteresserede ved denne Lovs Gennemførelse kunne sinke, forhale, vanskeliggøre den kommende Forsvarsordning — hvis de Herrer ikke kunne give en Antydning af, hvorledes det er muligt, at de skulde kunne gøre det —, maa de undskylde, at vi kun se paa den Slags Anbringender som indholdsløse Postulater. Vi have nu forhandlet saa længe om denne Sag, at vi maatte være komne til et Punkt, hvor vi gik bort fra de tomme Talemaaders Bulder og over til en Bevisførelse, der støtter sig paa Grunde og ikke paa flot henkastede Paastande.

Det samme ærede Mindretal (Zahle) siger i sin Duplik i Betænkningen, at Krigs- og Marineministeren henvendte sig til Forsvarskommissionen om en anbefaling for sit Forslag, men fik en Afvisning, og saa ironiserer det ærede Medlem over, at det var saa meget væsenligere, at han fik denne Afvisning, som i sin Tid i et Partimøde Venstrereformpartiets Medlemmer af Forsvarskommissionen havde forpligtet sig — saaledes udtrykker det ærede Medlem sig, og jeg skal ikke strides med ham om dette Udtryk — til at støtte og anbefale Forslaget i Forsvarskommissionen. Maa jeg sige om dette sidste, at Forholdet her er saa naturligt og selvfølgelig, som

noget kan være. Jeg beklager for Resten, at det ærede Medlem finder det rigtigt i en Udvalgsbetænkning at inddrage Partiforhandlinger. Vi ere kommen noget vidt i at drage Partiforhandlinger ind i vore Debatter her i Salen, men at vi tillige skulde have dem ind i vore Udvalgsbetænkninger, havde jeg dog ikke troet. Det er vi imidlertid ikke, og der er ikke den Magt, der kan hindre det ærede Medlem i at skrive i en Betænkning, hvad han har Lyst til. Altsaa det ærede Medlem henviser til, at vi, der tillige ere Medlemmer i Forsvarskommissionen, betragte os som naturligt forpligtede til ved Afstemninger i den at støtte et Forslag, naar det kommer til dens Erklæring. Ja, hvad andet, siger jeg, kunde man da tænke sig, at disse Forsvarskommissionsmedlemmer skulde ville gøre? Naar de finde det rigtigt i Partimødet, kan de ikke finde det urigtigt i Forsvarskommissionen, medmindre der i denne kommer saa stærke Grunde frem, at man [maa sige: Dette er noget andet. Saa tager man sin Stilling derefter. Men saadanne Grunde ere ikke komne frem, og følgelig har man taget den Stilling, man har taget, i Overensstemmelse med det, der laa for i det Partimøde, som vi altsaa her atter skulle diskutere om, paa Grundlag af det ærede Medlems Anbringender i Betænkningen.

Saa er der de to andre Paastande i samme Forbindelse, nemlig at Forsvarsministeren har anmodet Forsvarskommissionen om en Anbefaling, men faaet en Afvisning. Begge Dele ere lige urigtige. Forsvarsministeren har ikke anmodet Forsvarskommissionen om en Anbefaling og kan alene af den Grund ingen Afvisning have faaet. Han har overhovedet ingen Afvisning faaet af det, hvorom han har spurgt. Men hvad enten det ærede Medlem søger sine Argumenter i Partimødet den 12. Januar i Fjor, eller han søger dem i Henvisningen til Ordsnittet om Forslaget angaaende Distriktslæge- og Fysicilønningerne, eller han søger dem i Brevvekslingen mellem den tidligere Marineminister og Finansudvalget — i alle Tilfælde søger han sine Bevismidler udenfor det Materiale, der naturligvis maatte anvendes, naar Bevismidlerne skulde have nogen Værdi. Men han sparer sig ikke, han er gaaet langt ud for at hente disse sine Bevismidler, men de ere ogsaa derefter.

Men hvor meget end det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds har anstrengt sig, er det dog ikke lykkedes ham at naa op til saa stor en Voldsomhed i